

Education to Excel

New Horizon Public School

Sector-19, Airoli, Navi Mumbai,

SCHOOL MAGAZINE

2024-25

MOSAIC

INDEX

Sr.No

Content

1

Desk of Director

2

Desk of Principal

3

Aspiring English Authors

4

Budding Art Visionaries

5

Marathi Sahitya Ratna

6

Budding Art Visionaries

7

Hindi Vichar Rachnakar

8

Budding Art Visionaries

From the Desk of the Director

Glorious 20 Years: New Horizon Public School "Twenty years ago, a seed was sown, a dream was nurtured, and a journey began." As we celebrate two decades of excellence at New Horizon Public School, Airoli, I am filled with immense pride and gratitude. Over the years, our school has consistently strived to be a beacon of educational excellence, where every learner's potential is ignited and nurtured. Our past is adorned with milestones—outstanding board results, accolades in sports, arts, and cultural activities. We have witnessed countless stories of success, from academic achievements to personal growth.

Our alumni have gone on to make significant contributions to society, embodying the values instilled in them during their time at NHPSA. Looking ahead, we are committed to building upon our legacy and creating an even brighter future for our students. We aspire to be a leading educational institution that not only imparts knowledge but also fosters critical thinking, creativity, and character development. We are committed to providing a well-rounded education that equips our students with the skills and knowledge they need to succeed in an ever-changing world.

We strive to foster academic excellence and nurture the holistic development of every student. We believe in providing a supportive learning environment that encourages creativity, critical thinking, and lifelong learning. By combining innovative teaching methods, a strong emphasis on values, and a commitment to personal growth, we aim to create a positive impact on the lives of our students. I would like to express my sincere gratitude to all our stakeholders, including our dedicated teachers, supportive parents, and committed staff.

Your unwavering support and belief in our school have been instrumental in our success. Together, we have created a thriving community where learning and growth are prioritised. Let this journey continue as we strive to reach new heights, inspire future generations, and make a lasting contribution to the world. As we embark on the next chapter of our school's history, I am confident that together, we will continue to shape the minds and hearts of our students, empowering them to become responsible, compassionate, and successful individuals.

Principal's Message

Dear Students, Parents and Esteemed Members of the New Horizon Public School Community ,It is with immense pride and heartfelt elation that I extend my warmest greetings to you through this distinguished edition of our school magazine. At New Horizon Public School,we have steadfastly upheld the belief that “Education is the most powerful weapon which you can use to change the world”.

Our institution stands as a beacon of enlightenment, cultivating an environment where intellectual curiosity thrives, creativity flourishes and character is meticulously honed.

We endeavor to deliver a holistic education that empowers our students not merely to excel academically but to evolve into resilient, empathetic individuals poised to contribute meaningfully to the global community.

True education transcends the confines of textbooks and classrooms. As Benjamin Franklin astutely remarked, "An investment in knowledge pays the best interest." It is about igniting a lifelong passion for learning, fostering analytical thinking and embedding values that will steadfastly guide our students throughout their lives.

Our devoted faculty and staff labor diligently to craft opportunities that spark curiosity and champion innovation

I extend my heartfelt gratitude to our unwaveringly supportive parents and guardians. As the African proverb wisely conveys, "It takes a village to raise a child." parent's collaboration is indispensable in sculpting the educational journey of our students. Together, empowering our children to dream boundlessly and ascend to extraordinary heights.

As you delve into the pages of this magazine, you will witness the vibrant spirit and dynamic essence of our school community. The remarkable achievements, artistic expressions and inspiring stories shared herein are a testament to the relentless dedication and fervent passion that epitomize New Horizon Public School. Let us continue to join hands in inspiring, educating and empowering our students to craft a luminous future. the Editorial team has done a commendable job into shaping ‘Mosaic’

A Justice Never Given

In the heart of night
A scream was heard
A cry of pain,
But no one stirred.
A soul was shattered,
A body torn,
Another life left,
Bruised and worn.
Her dreams were bright,
Her laughter pure,
Her path was clear,
Her spirit sur.
But monsters lurked,
In human disguise,
Shattering light,
From her hopeful eyes.
The courts may speak,
The papers roar,
Yet justice falters,
At every door.
Name forgotten,
Wounds remain,
A cycle of silence,
Endless pain.
How many more,
Will bear this plight?
Till the wrongs
Are made right?
Not just laws,
But hearts must change,
To end this horror,
Cruel and strange.

-Ayushi Sachdev X-F
(Student)

Cities over Towns?

In small, pretty towns,
I often look up
And find peace in clear skies
and the radiant sun,
But in busy, crowded cities,
looking up
I don't understand how
pollution can be fun.

Lived pleasant lives in
the countryside
Slow lives with satisfaction
and simple joys,
Now life's so fast,
barely getting any time
For ourselves,
feels like we're toys.

Used to thank,
pray and worship
And steal juicy fruits
from the trees,
Now forced to buy products
Made by destroying
those very trees

Wonder, wonder,
still I wonder
Cities better,
how people claim,
Can pollution
be better than sunsets?
Noise over peace-
must be those people's aim.

- Saanvi Shetty IX-J
(Student)

Soldier in a war

A bullet pierced through the soldier's heart

Perished another one of God's art.

Gries and sorrows were the only things anyone could hear,

The last piece of hope was bound to tear.

A mother lost her son, a daughter lost her father,

Still, the Chief didn't care enough to bother.

Crying and weeping, in sorrows they met,

What had happened, no one could forget.

-Sanchita Dhaye VII I

Positivity of our life

*Life's journey is brief and short, Our time is limited a
precious report,*

Be happy in every single way, And view life's moments in a positive ray.

*What's the value of life we show? If our deeds don't make our hearts glow,
A beautiful face is not the test, good actions and kindness the best are truly the best.*

*Find joy in every task you do, and make positivity your
guidance clue,*

That's the secret to life's happy ride, make it your own, and spirit glide.

-By Arya Chiplunkar VII. J

Beauty of Nature

Nature is such a mystery, an unexplored wonder,
The soft blue sky, the green shiny leaves,
add to its splendor,
The chirping tune of birds,
It can't be described through words.

The gurgling water in the stream,
The cloud covering the sky like soft cream,
The mysteriously dense forest cover,
The tides of the ocean, a super power.

The heart-touching sight of hill stations,
The development of civilizations,
All of it is nature's gift,
The eagles, falcons are so swift.

The wildlife and landforms so sweet,
Give every human an enchanting greets,
Let's acknowledge nature's captivating charm,
From the most beautiful tree to the splendor of farm

- Mst. Nirmalyo Dhara -VIII J
(Student)

The Golden Bird

I'm the golden bird, the king of skies,
From underneath, I hear distant cries,
I can see many people, foolish and wise,
I can smell variety of aromas, of pepper and spice.

I'm the golden bird, protector of the world,
I shall always keep the flag of peace unfurled,
I shall drive away negative vibes,
I shall stop wars and protect millions of lives.

I'm the golden bird, with limitless power,
I can bring rain and bloom the flower,
I shall work relentlessly, conserving biodiversity,
I am very kind, peaceful, intelligent and witty.

I'm the golden bird, now trapped in a cage,
Due to human beings' brutality and rage,

My wings are torn, my power is gone,
I miss the skies; I miss the lawn.

Oh! Can anybody help me, rescue me today?
Can anybody hear what I say?
Generations are moving toward irreversible destruction,
Can't anybody give them positive instruction?

I'm the golden bird, once again I'll be free,
Conquer the sky with freedom and glee,
One day, God will come and stop the war,
I'm eagerly waiting for Kalki Avatar.

My master will come to break this cage,
Re-establishing the golden age,
He will eliminate the atrocious people
and their negativity,
My Lord Kalki will restore a world of
peace and tranquility.

- Mst. Nirmalyo Dhara , VIII- D (Student)

How reading opened up my world

I picked my first book when I was nine. It was a biography, and it got me into reading. I would forget everything for just a moment and read about someone else's experiences, and it was insightful.

I soon started reading more books, and my father was surprised at my speed. He started recommending books to read, which is how I was introduced to fiction. I started reading children's classics, and as the year went by, I realised I had read twenty books in just three months. I soon realised that reading is my hobby.

I soon started finding answers to all the questions I had when I was younger. There were so many different genres and perspectives that it used to blow my mind. I was finally so much happier .

Fast forward to today, I still read a lot, especially classics.

Penguin books are my favorite. Reading increased my imaginative capacity and made me grow as a person.

I now want to be an author, and put my emotions and point of view on paper. I want to help another yearning child out there, and I feel like I was born to tell stories. Reading opened up my world and made me the happiest person in the world.

Name- Ms. Vanshika Furia VIII E
(Student)

MY FAVOURITE AUTHOR

My favorite author is J. K Rowling. J. K Rowling is a British author. The Harry Potter series, her most famous work, caught my attention. It became my favorite fictional series. As I continued reading her books, it amazed me as to how creative and detailed her work was. The world of Harry Potter she created was like an entirely different dimension. The characters, the concept of wizarding world and the spells she described it all so beautifully, it made me forget about the real world. Her first book "Harry Potter and the Philosopher's Stone" was rejected twelve times before being published. After publishing the first book, she went on to write six more books in the series, concluding with "Harry Potter and the Deathly Hallows". It is still remarkable how J.K. Rowling got the idea for Harry Potter while she was on a train, travelling from Manchester to London. Her work of "Fantastic Beasts" was dreamlike, when I read it for the very first time. She came up with supernatural creatures like Nifflers, Bowtruckles, Occamys and many more. She supports multiple sclerosis research as her mother suffered from the disease. J.K Rowling not only wrote one of the best-selling book series of all time, but also supported and founded many help centres. These actions are what made her my favorite author of all.

- Yutika Nadar XII A (Student)

NATURE

Tall, Thin and erect stood a tree
in the middle of nowhere
Of the ones that stood it was the loneliest,
hopelessly seeking for help
Black and brown were his mates
already dead but still erect.
The tree had branches risen in the air,
with a single leaf waving in the air.
Black was the leaf like the tree it grew on
all because the red flame impinged on.
It finally fell and flew in the air
drowning far off like a hefty gem.
The environ was green and blue
as the dewdrops glinted in the yellowish hue.
The trees were tanning in the sun
living their life in a way undone.
Albeit a dark past happiness filled
the environ because it occurs to you
when you learn to move on.

By Vibha Raut IX-H (Student)

DREAMS

Dreams are seeds we softly sow,
In minds that yearn and hearts that glow.
Each step we take, each lesson learned,
A brighter future will be earned.

The path may twist, the climb is steep,
But courage wakes where doubts may creep.
With every question, every try,
We build the wings to soar and fly.

So rise, dear students, aim afar,
Believe in who you truly are.
The world awaits, the time is near,
To shine your light, bold and clear.

-By Beneeta Thevar English Teacher

Nostalgic Days

First day of school

Things were not the same.

After all, it was the beginning of a new game.

Teacher's wisdom shared gently,

When hearts were fretting.

Uniforms aligned in a neat way,

Each mind shaping, each thought swaying.

A new chapter was unfolding,

Nostalgia tugging at me like a train.

How we stand, how we learn,

The years have flown,

Echoes of those days still remain.

-Aarna Pandey VIII D(Student)

School Days

The class when we turned teen
we didn't bother to bring tiffin
and went to canteen. Sharing
laughter hoping it's all fine, making
memories with friends for life.

Eating tiffin in between class,
watching surrounding in a boring
chemistry class. A football match
with other section and hangout in
the name of march-past selection.

Watching the event practice from
shabby glass, watching the debates
between class. The way we used to
start singing, time when we were
happily enjoyin

-Rudran Ghodke X-B (Student)

The Essence of Solitude

In solitude, one learns the art of being whole,
A quiet journey that nurtures the soul.
Discovering strength in vulnerability,
Unveiling truths with pure sincerity.
It is a sacred space of liberation,
A haven for thought, a quiet revelation.
Where the heart speaks freely, unbound by fear,
And whispers of clarity draw near.
In solitude, we are both artist and muse,
Crafting our tales, with colors we choose.
Shaping the masterpiece of who we become,
Finding in silence a comforting hum.
And when we return to the world outside,
We carry a calm, an unshaken pride.
The quiet power of a spirit set free,
Nourished by its own serenity.

~Ms. Jamila Yasin (English Teacher)

The Truth Of Fantasy

Looking at a tree I Imaged,
A remote forest road,
Where hither and thither,
My visionary eyes strode.
I could see a filthy tree,
With verdant grass beside,
On the bark was a hole,
An owl snoring inside.
Then came the little pests,
Who had secured a hiding place,
They hid so as they thought,
The ferocious birds from the blue carpet,
Would give them quite a chase!
Up ahead were the grassy highlands,
With short bushy heather,
The vibe here was enchanting,
As it was lovely spring weather.
But such a dream is fading today,
As cities have thrown forests to jail,
And if this continues,
Then Nature might just be a fairy tale.

-Soumen Rao -IX-H (Student)

School Memories

~ ~

Childhood's most memorable moments occur in
school,

A time when everything was a pure bliss.

In school we make endless friends,

Hoping that friendship never ends.

Teachers become our guiding light,

Encouraging us to fly high and take a flight.

Students most favorite period was the lunch break,

Chit-chatting and eating, memories they make.

The fun part was the school picnic,

Enjoying with friends and making memories.

Taking holidays when we were sick,

Missing many fun and exciting stories.

The month of February created a lot of tension,

As the students feared Yearly Examination.

Farewell was a time to say goodbye,

Promising to cherish school memories until we die.

- Sanskruti Chate

X-C

The Spark Of Learning

In the heart of every child,
Lies a spark, both bright and wild.
A world of dreams, a sky so wide,
Waiting for the wings of pride.

Books and friends, a guiding light,
Teachers' words, a beacon bright.
Each day unfolds a story new,
A place to grow, to learn, to do.

Let us cherish this sacred ground,
Where endless wonders can be found.
For in the halls of this great school,
We shape the future, dream, and rule

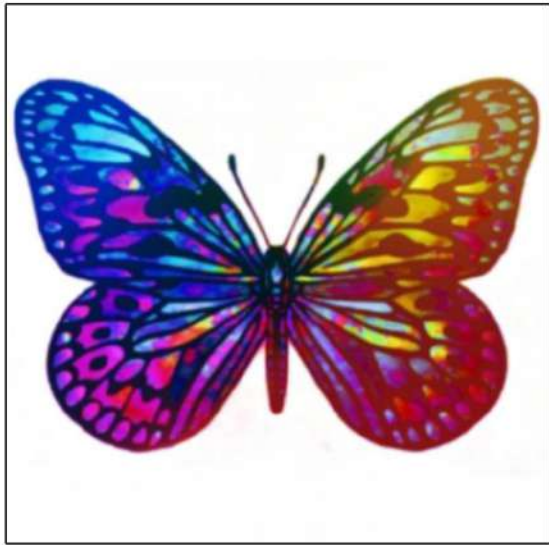
Sadak Suraksha Abhiyan

“A driver on the road is safe not when he reads the signs but when he obeys them” According to statistics every three minutes one life is lost to a road accident across India. That’s 480 in a day, 14,400 in a month and 1,72,800 in an entire year. That’s the number of lives we lose due to negligence of road safety rules. To add to that, most victims of road accidents are between the age group of 18-34 years. The future drivers, the future innovators, the future leaders of India are the ones who are the most vulnerable to road accidents. India ranks first in the number of road accident deaths across 199 countries and accounts for almost 11% of all accident-related deaths in the world. To change this, the Ministry of Road Transport and Highways, Government of India, with collaboration of the state government has organized the Sadak Suraksha Abhiyan: a national televised movement on road safety that has entered its third year in 2025, focusing on the theme, ‘Parvaha Karenge, Surakshit Rahenge’. This year, children and youth take center-stage as the key enablers and beneficiaries of road safety. Through music and art, including a special concert in Mumbai named ‘Suraksha Reloaded’, featuring Shankar Mahadevan and The Shillong Choir, SSA 2025 aims to create an engaging platform for the youth to connect and understand the importance of road safety. I had been bestowed with the opportunity to attend this concert, which was in its own right the most engaging awareness concert I have been too. Not only were we informed on road safety rules through the medium of songs and skits but the minister of Road Transport and Highways of India also addressed us. We were also given the opportunity to ask him questions. Overall, the entire program was educational, informative and created awareness among the young.

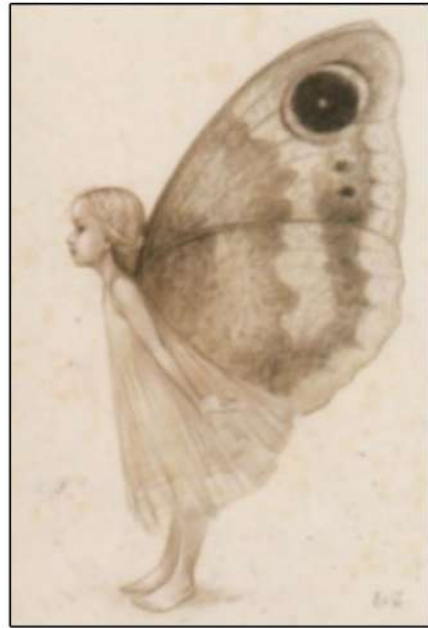
Vibha Raut

IX-H

budding artist

Siddh Prajapati 9/G

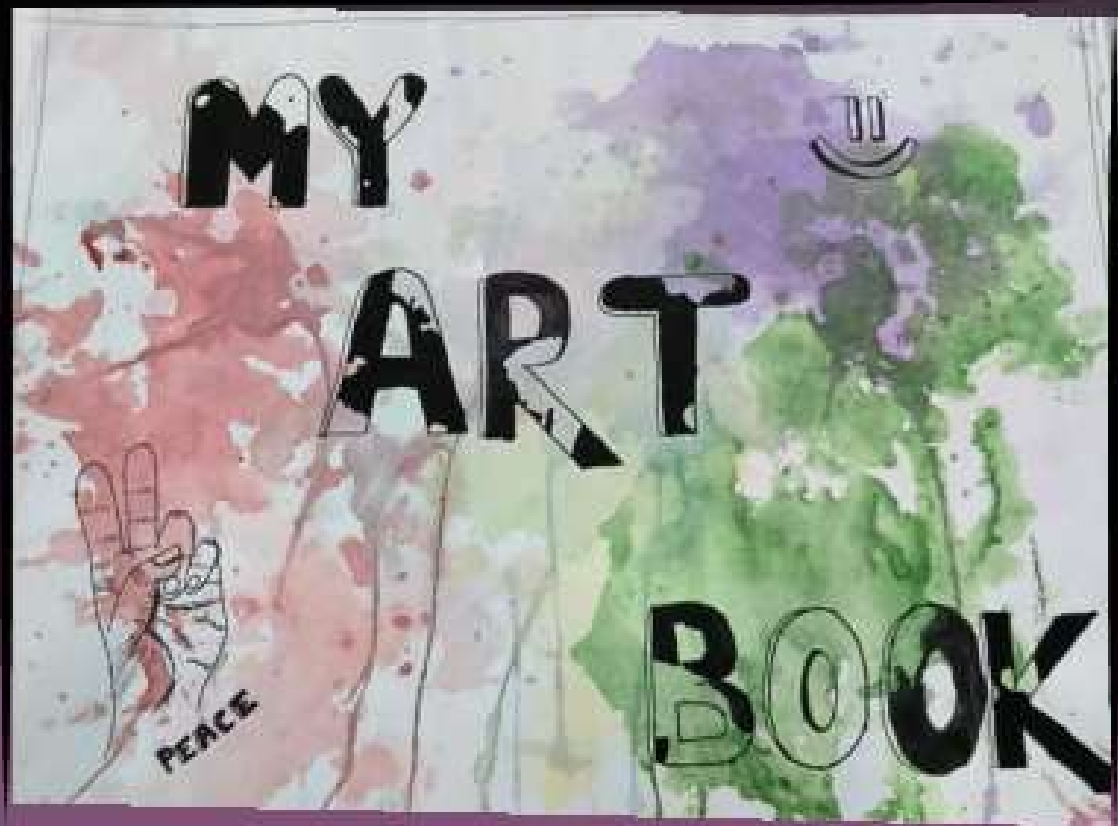
Siddh Prajapati 9/G

Siddh Prajapati 9/G

Durva Pandya 9/H

Dhanya kulal VIII J

parnavi Sawant VII C

Tanishka
pawar VIII H

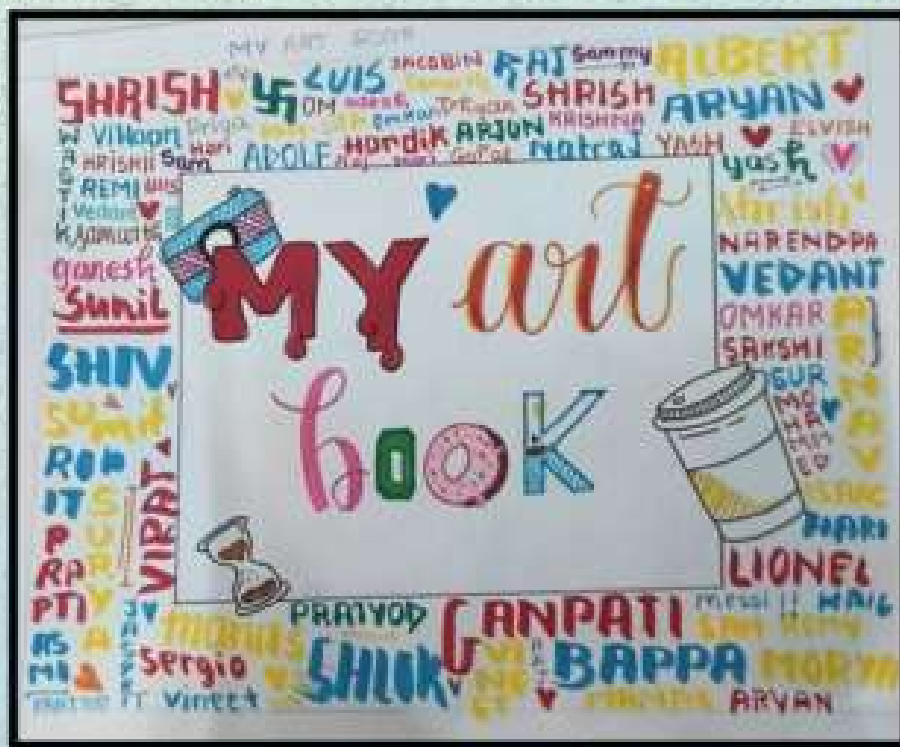
Lakshya
Shrivastava VI
H

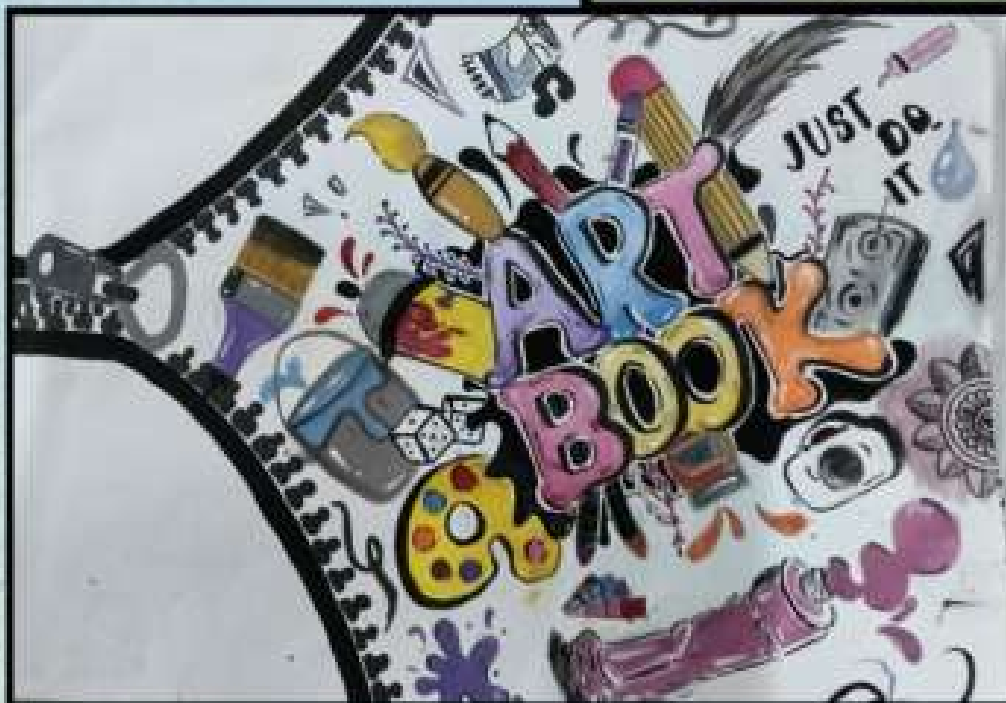
Ms.
Krithika
VIII

Aryan jaiswal IX J

Shrish kirve IX A

adhyayam
more VIII B

Neha john X F

मराठी साहित्यरत्न

चंद्रावरील जीवन

लोकांच्या डोळ्यांतील सर्वात प्रलंबीत स्वप्न म्हणजे आपल्या एकमेव नैसर्गिक उपग्रहावर राहणे जे फक्त रात्रीच्या आकाशातून दृश्यमान आहे. तो आपला चंद्र आहे

20 जुलै, 1969 रोजी नील आर्मस्ट्रॉंगने चंद्राच्या पृष्ठभागाला स्पर्श केला आणि म्हणाला, "मनुष्यासाठी हे एक लहान पाऊल आहे, मानवजातीसाठी एक मोठी झेप आहे". त्याच्या मिशनमध्ये पुढील अभ्यासासाठी चंद्राच्या पृष्ठभागाचे नमुने गोळा करणे समाविष्ट होते. एक दिवस ते तिथल्या इमारती बांधण्यासाठी आधार ठरतील, असे फारसे वाटले नव्हते.

ज्या प्रचंड वेगाने लोकसंख्या आणि प्रदूषण वाढत आहे त्यामुळे आपल्याला राहण्यासाठी इतर ग्रहांचा शोध घेणे भाग पडले आहे. परंतु जेव्हा आपण जमिनीवरचे वास्तव पाहतो तेव्हा आपण अद्यापही अशा ठिकाणी राहण्याची कल्पना करू शकत नाही जिथे क्वचितच लोक आजूबाजूला असतील. सतत ऑक्सिजन मास्क घालून फिरणे कसे होईल याचा आम्ही विचार करतो. पृथ्वीवरील समृद्ध आणि चैतन्यशील जीवनाच्या तुलनेत, काही दिवसांच्या सुट्टीवर चंद्रावर जाणे हे एक चांगले साहस वाटते, परंतु तेथे राहण्याचे नियोजन करणे सध्या तरी अवघड आहे.

चंद्रावरील एक दिवस सुमारे २९.५ पृथ्वी दिवसांचा असतो. याचा अर्थ दोन आठवडे दिवसाचा प्रकाश आणि त्यानंतर दोन आठवडे अंधार असतो. याचा परिणाम झोपेचे चक्र आणि दैनंदिन दिनचर्येवर होतो.

पृथ्वी आणि चंद्र यांच्यातील सर्वात मोठा फरक म्हणजे गुरुत्वाकर्षण. चंद्राचे गुरुत्वाकर्षण पृथ्वीच्या गुरुत्वाकर्षणाच्या फक्त एक षष्ठांश एवढा आहे. याचा अर्थ असा की जर तुम्ही चंद्रावर उडी मारली तर तुम्ही पृथ्वीवर जितके उडी मारता त्यापेक्षा सहा पटीने उंच उडी माराल. हे मजेदार वाटू शकते, परंतु यामुळे अनेक दैनंदिन कार्ये करणे अधिक कठीण होतील.

चंद्रावरील जीवन पृथ्वीवरील जीवनापेक्षा खूपच वेगळे असेल. चंद्राचे वातावरण कठोर आहे. त्यात वातावरण नाही, याचा अर्थ श्वास घेण्यासाठी हवा नाही आणि हानिकारक सौर विकिरणांपासून संरक्षण नाही. दिवसा उकडणाऱ्या गरम ते रात्री गोठवणाऱ्या थंडीपर्यंतचे तापमान कमालीचे असते. जर मानवाला चंद्रावर राहायचे असेल तर त्यांना विशेषतः डिझाइन केलेल्या अधिवासांमध्ये राहण्याची आवश्यकता असेल. या अधिवासांना हवा, पाणी आणि अन्न पुरवावे लागेल तसेच चंद्राच्या कठोर वातावरणापासून संरक्षण करावे लागेल.

प्रदूषण एक समस्या

आदर्श विद्यार्थी ! हे दोन शब्द लोक आपल्या चोहोबाजूला केव्हा ना केव्हा ऐकतातच. या दोन शब्दांचे काय महत्व असू शकेल?

परिपूर्णतावादी विद्यार्थ्यांची व्याख्या आदर्श विद्यार्थी म्हणून केली जाऊ शकते. एक आदर्श विद्यार्थी संतुलित व्यक्तिमत्त्व म्हणून ओळखला जातो. स्वयंशिस्त, वेळेचे व्यवस्थापन, गंभीर विचार कौशल्य, आत्मविश्वास, अतिरिक्त अभ्यासक्रमात सक्रिय सहयोग, आदरणीय, वक्तशीर, जबाबदार, सक्रिय सूचिकार, संघटित, अनुकूलता, ध्येयाभिमुख, प्रेरणा आणि चांगली वागणूक ही एका आदर्श विद्यार्थ्याची लक्षणे आहेत.

आदर्श विद्यार्थी तो नव्हे जो कक्षेतील पहिल्या बाकावर विराजमान होऊन फक्त ज्ञान अर्जित करतो तर; मिळालेल्या ज्ञानाचा व्यावहारिक जीवनातही वापर करतो. माझ्या दृष्टिकोनातून ज्या विद्यार्थ्याला अभ्यास आणि सह-अभ्यासक्रम-क्रियाकलापांमध्ये समतोल साधता येतो तो खरा आदर्श विद्यार्थी. शारीरिक आणि मानसिक दृष्ट्या स्वस्थ असणे एका आदर्श विद्यार्थ्याला अत्यंत आवश्यकतेचे असते.

एक आदर्श विद्यार्थी सकारात्मकतेने परिपूर्ण असतो. सामान्यतः प्रत्येक मनुष्यात काही प्रमाणात चांगले व वाईट गुण असतात. पण जेव्हा एक विद्यार्थी आदर्श बनतो तेव्हा त्याच्या मनातून मत्सर, द्वेष, क्रोध, अहंकार, असे सर्व काही गळून पडते; उरते ते फक्त समाजासाठी आणि स्वतःच्या शांती आणि उत्कर्षासाठी महान कार्य करण्याचे ध्येय.

आजचा आदर्श विद्यार्थी उद्याचा आदर्श नागरिक बनतो. देशाच्या उज्ज्वल आणि सुधारित भवितव्यासाठी एका आदर्श विद्यार्थ्याची गरज असते. अश्या विद्यार्थ्यांचे स्मरण देखील अनेकांना स्फूर्ती प्रदान करते.

Sholk Patil V1111B

निसर्ग

निसर्ग म्हणजे काय ?
निसर्ग म्हणजे काय,
असा प्रश्न पडला मला
उत्तराच्या शोधात पडले मी विचारात

विचार करून करून शेवटी समजले
निसर्गही किमया देवाची
सूर्य दादा, चंद्र दादा, नदी आई, भूमी आई
मिळून बनले हे निसर्ग सारे

अशी ही फुले, उमलली बागेत
लाल, पिवळी, निळी जशी
थंडी हवा, निळे आभाळ
माणसांमुळेच पडतोय दुष्काळ !

सकाळ झाली, चिमण्यांचा चिवचिवाट झाला सुरू
ऐकून यांचा आवाज, वाटे त्यांचे गीत मधूर
आपण माणसे करतोय निसर्गाचा विनाश
असे करून होणार आहे माणसांना त्रास !

निसर्गाचा आहे एक वेगळाच मोह जो कोणीच नाही पण मनुष्य आहे तोडत
निसर्गच आपल्याला जगण्याचा आणि मरण्याचा आदर्श शिकवतो.....
तर शपथ घेऊया चला निसर्ग मी टिकवतो.

Ovi Vichare V111/B

हसणे - सर्वोत्तम औषध

जीवन हे चढ उतार आहे. कधी कधी तुम्हाला असे वाटते की तुम्ही या जगातील सर्वात आनंदी व्यक्ती आहात आणि दुसरीकडे तुम्हाला वाटते की तुम्ही या जगातील सर्वात दुर्दैवी व्यक्ती आहात. मला सांगा, जेव्हा तुम्ही दुःखी असता किंवा निराश असता तेव्हा तुम्ही काय करता ? तुम्ही कॉमेडी शो पाहून, तुमच्या मित्रांसोबत गप्पा मारून आणि विनोद करून तुमचा मूड सुधारण्याचा प्रयत्न करता. बरोबर न?

म्हटल्याप्रमाणे, 'तुमच्या आयुष्यात कधीही दोन गोष्टी सोडू नका; एक, 'अन्न' आणि दुसरे, 'हसण्याचा क्षण.'

जेव्हा आपण आजारी असतो तेव्हा आपण अशी औषधे घेतो ज्याचा आपल्या शरीरावर, वर्तमानात किंवा भविष्यात नकारात्मक परिणाम होऊ शकतो.

पण तुमच्या शरीरासाठी सर्वात स्वस्त पण निरुपद्रवी असे औषध तुम्हाला माहीत आहे का? मी तुम्हाला सांगते. ते "हसण्या" शिवाय दुसरे काही नाही. एखाद्याचे मानसिक आणि शारीरिक आरोग्य पुनर्संचयित करण्यासाठी चांगल्या हसण्यापेक्षा काहीही जलद कार्य करू शकत नाही. हे इतरांना त्यांचे ओझे हलके करून आणि त्यांना इतरांशी जोडून लक्ष केंद्रित करण्यात मदत करते. हसण्यात माणसाचे मन आणि शरीर बरे करण्याची शक्ती असते. हसण्यामुळे कठीण प्रसंगांना तोंड देणेही सोपे जाते. हे तुम्हाला इतर लोकांशी कनेक्ट होण्यास देखील मदत करते.

हसणे माणसाला सर्व समस्यांना तोंड देण्याइतके मजबूत बनवते. त्यामुळे एखाद्या व्यक्तीची मानसिकता आणि विचार प्रक्रिया किंवा दृष्टी बदलते. लोक परिस्थितीकडे काहीतरी नवीन शिकायला हवे म्हणून पाहू लागतात. त्यांना असे वाटते की प्रत्येक परिस्थिती एक नवीन धडा शिकवते. आणि हे सर्व फक्त हसण्यामुळे होऊ शकते.

तुम्ही हसणे तुमच्यापुरते मर्यादित ठेवू नका. तुमच्या आजूबाजूच्या लोकांना आनंदी ठेवण्याचा प्रयत्न करा. प्रत्येक नवीन दिवशी हसू पसरवा. जसे, सामायिक करणे ही काळजी आहे, तसे तुमचे हसणेही सामायिक करा. असे केल्याने ते वाढेल. तुमचा छोटासा प्रयत्न एखाद्याच्या चेहऱ्यावर कोट्यवधीपेक्षा जास्त हसू आणू शकतो. लक्षात ठेवा की हसण्याने तुम्हाला जितके बरे केले जाते तितके दुसरे काहीही तुम्हाला बरे करू शकत नाही. तुमच्या मित्र, कुटुंब, नातेवाईक आणि अगदी अनोळखी लोकांसोबतही हसा आणि त्यांना हसवण्याचा प्रयत्न देखील करा.

प्रेम आणि हसू पसरवणे हाच 'दयाळूपणा' या शब्दाचा सर्वात मोठा अर्थ आहे.

म्हणून, लक्षात ठेवा, तुम्हाला तुमचे आयुष्य एकदाच मिळते, ते शहाणपणाने आणि आनंदाने घालवा.

Arani Gaikwad Viji

वेळेचे पालन: तुमची लपलेली ताकद

कल्पना करा: तुम्ही उशिरा धावत आहात, पाठीवर दप्तर टाकून वर्गात शिरण्याचा प्रयत्न करत आहात, कोणालाही कळणार नाही अशी आशा करत. ओळखीचे वाटते ना? आपण सर्व कधी ना कधी अशा परिस्थितीत असतो. पण जर मी तुम्हाला सांगितले की वेळेचे पालन करणे तुमची छुपी ताकद असू शकते? वेळेवर असणे साधे वाटते, पण त्यातून तुमच्या आयुष्यावर सकारात्मक परिणाम करणारे अनेक फायदे मिळतात.

वेळेचे पालन म्हणजे फक्त वेळेवर पोहोचणे नाही, तर सज्ज व शिस्तबद्ध असणे आहे. यात स्वअनुशासन, स्थिरता आणि इतरांच्या वेळेचा आदर दिसतो. आजच्या जलदगती जीवनात, जिथे उशीर हा सामान्य आहे, वेळेवर असणे जबाबदारीचे व व्यावसायिकतेचे प्रतीक ठरते. वेळ ही आपल्याला दिलेली सर्वात मौल्यवान संपत्ती आहे—एकदा ती निघून गेली, ती परत येत नाही. उशीर झाल्यास फक्त तुमचाच नाही तर इतरांचाही वेळ वाया जातो.

शाळेत वेळेचे पालन विश्वास आणि आदर मिळवून देते. शिक्षक तुमच्यावर लक्ष ठेवतात, आणि तुम्ही वेळेवर असलात तर ते तुमच्या शिक्षणासाठी तुमचं आदर दाखवते. घरात, हे सुसंस्कृतताचे आणि जबाबदारीचे लक्षण आहे, जे कुटुंबातील सदस्यांशी अधिक चांगले नाते निर्माण करण्यास मदत करते. भविष्यात, कॉलेजमध्ये, नोकरीच्या मुलाखतींमध्ये किंवा अंतिम मुदती हाताळण्यात, वेळेचे पालन महत्वाची कौशल्ये ठरते.

विद्यार्थी म्हणून वेळेचे पालन करणे तुमचं आयुष्य सोपं आणि यशस्वी बनवू शकतं. यासाठी काही सवयी अंगीकारायला हव्यात. रोज वेळेवर उठण्यासाठी अलार्मचा वापर करा आणि दिवसाची सुरुवात सकारात्मकतेने करा. रात्रीच पुढील दिवसासाठी बॅग भरून ठेवणं, गणवेश तयार करणं आणि कामांचं नियोजन करणं फायदेशीर ठरतं. तुमच्या कामांना महत्त्वानुसार प्राधान्य द्या आणि शैक्षणिक जबाबदाऱ्या आधी पूर्ण करा. वेळेचा तक्ता तयार करा, ज्यामुळे अभ्यास, खेळ आणि इतर उपक्रमांना योग्य वेळ देता येईल. जर उशीर होतोय असं वाटत असेल, तर त्याची कारणं शोधा आणि त्यावर काम करा—जसं की लवकर झोपणं किंवा वेळ वाया घालवणाऱ्या सवयी कमी करणं. मन स्थिर ठेवण्यासाठी ध्यान किंवा सकारात्मक विचारांसोबत दिवसाची सुरुवात करा. आणि काम वेळेत पूर्ण झालं, तर स्वतःला थोडासा आराम किंवा आवडती गोष्ट करून प्रोत्साहित करा. अशा छोट्या सवयी मोठ्या यशाचा पाया बनतात.

riddhisapkal/V111/D

विकासाच्या नावाखाली होणारी वृक्षतोड

"वृक्षवल्ली आम्हा सोयरे वनचरी, पक्षी ही सुस्वरे आळविली"

या सुंदर अभंगाची रचना संतश्रेष्ठ तुकाराम महाराजांनी १७ व्या शतकात केली आहे. या अभंगात संत तुकाराम महाराज वृक्ष आणि मानव यांचे नाते किती जवळचे आहे हे स्पष्ट करतात. ३५० वर्षांपूर्वी संत तुकाराम महाराजांना वृक्षांचे महत्त्व समजले होते. पण आज आपल्याला जीवनात वृक्षांचे महत्त्व सांगायला लागत आहे हेच मुळात दुर्दैवी आहे. माणसाने खूप प्रगती केली परंतु प्रगतीच्या नावाखाली वृक्षांची केलेली कत्तल एक दिवस मानवाला त्याचे वाईट परिणाम भोगायला लावल्या शिवाय राहणार नाही.

आपण ज्या विभागामध्ये राहतो तो नवी मुंबईचा परिसर हा देखिल खाडीचा परिसर होता. खूप मोठ्या प्रमाणावर इथे वृक्ष, झाडे, झुडपे होती. आज इथे फक्त घरांची जंगल पाहायला मिळत आहेत. विकासाच्या नावाखाली निसर्गासोबत आपण खूप मोठ्या प्रमाणात अन्याय करत आहे. खूप मोठे रस्ते बांधले, इमारती बांधल्या ही जरी आपली गरज असली, तरी झाडही आपल्यासाठी अत्यंत गरजेची आहेत. प्रगती हवीच त्याला कुणाचाही विरोध असायला नकोच पण एका बाजूला प्रगती दुसऱ्या बाजूला निसर्गाची हानी होत असेल तर त्या प्रगतीचा काहीच उपयोग होणार नाही. जंगले किंवा वृक्ष ही ग्रहाची फुफ्फुसे आहेत. ती ऑक्सिजन देतात व कार्बनडाय ऑक्साइडचे शोषण करतात त्यामुळे निसर्गचक्र खूप चांगल्या पध्दतीने सुरू आहे. परंतु वृक्षतोडीमुळे निसर्ग चक्र बिघडू लागले आहे. कधीही पाऊस पडतो कधी ऊन पडते. तापमानामध्ये वाढ झाली आहे त्यालाच आपण ग्लोबल वॉर्मिंग म्हणतो. पूर्वी वेळेत पाऊस पडायचा परंतु आता तो अनिश्चित झाला आहे. यासाठी मानव सर्वस्वी जबाबदार आहे. बिघडलेले निसर्ग चक्र व्यवस्थित करायचे असल्यास वृक्षतोड थांबवली पाहिजे आणि नवीन वृक्ष लागवड केली पाहिजे. आपण सर्वांनी जर ठरवल तर या सर्व गोष्टी शक्य आहेत त्यासाठी सर्वांनी प्रयत्न करणे गरजेचे आहे.

एक संकल्प करायला हवा की मी माझ्या वाढदिवसाला एक झाड लावेन नुसतं लावणार नाही तर त्याच संगोपन करेन असा संकल्प पूर्णत्वास आणायला हवा. आपली लोकसंख्या पाहता प्रत्येकाने एक झाड लावलं तरी पुरेसे होईल. यापासून निसर्गाला व पर्यावरणाला खूप फायदा होईल.

Swapnil Gaikwad Teacher

budding artist

Adhiraj Talele IV/E

Shambhavi Dhuri V/F

Rudra Kalamkar VII/A

Sae Malunjar
9 / B

Aryan Jaiswal
9 / J

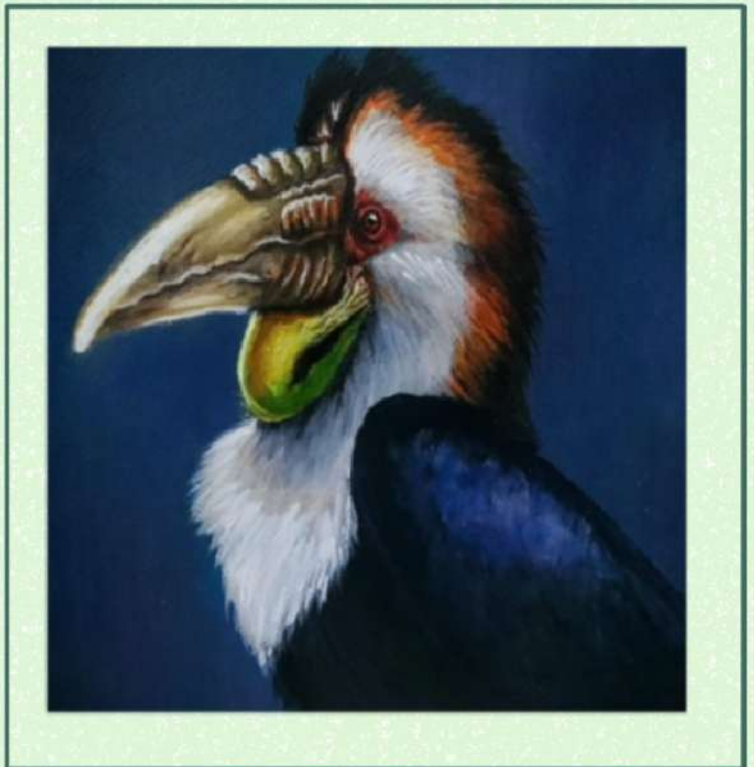

Saanvi Karkhanis
9 / B

Sharvil Deshmukh
7 / H

मेरे आदर्श- डॉ. बी.सी. रॉय

हूँ मैं छोटा, बड़ा होकर बनना है मुझे डॉक्टर,
महँगी गाड़ियाँ खरीदनी है, लेना है मुझे हेलिकॉप्टर

प्रख्यात डॉ. वी. सी. रॉय हैं मेरे आदर्श,
प्रगति-मार्ग पर होना है अग्रसर, कर उनके चरण स्पर्श

डॉक्टर थे वे जाने-माने, सतत सदैव समाज की सेवा करते थे,
थे वे अति बहादुर, बुद्धिमान, वे किसी से नहीं डरते थे।

होना है मुझे अच्छा इन्सान, उनके जैसा सर्वगुण संपन्न भी
समाज न दूँ पाए मुझमें कोई भी छोटी-सी कमी भी

करते थे वे प्रचुर परिश्रम, दिन-रात एक कर चिकित्सा करते थे,
संकट के समय धैर्य रख, सोच-समझकर प्रत्येक कार्य करते थे।

उनके जैसा महान, बुद्धिमान है मुझे बनना,
कई घातक व्याधियों की चिकित्सा है मुझे सफलतापूर्वक करना।

डॉक्टर बनकर मुझे नए अस्पताल का उद्घाटन करना है,
संपूर्ण जीवन समाज-सेवा में, मुझे समर्पित करना है।

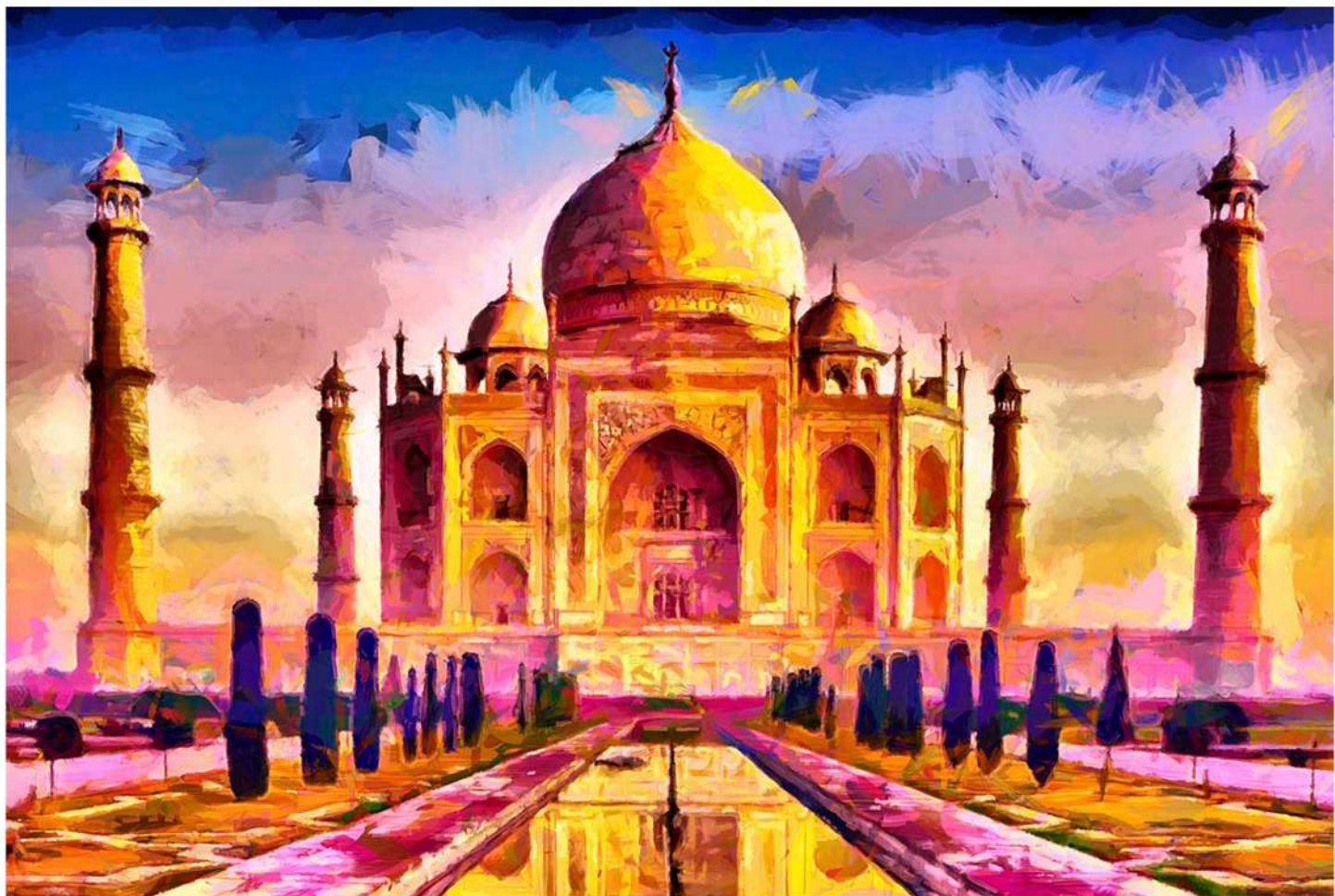
हैं वे मेरे मार्गदर्शक ,अनेक नई बातें सिखाते हैं,
अंधेरे की कटु दुनिया में वे दीपक की रोशनी दिखाते हैं।

Nirmalyo Dhara Vllij

मेरी अविस्मरणीय यात्रा

मैं आज तक बहुत सारी यात्राओं पर जा चुकी हूँ, मुझे यात्रा करना अच्छा लगता है। उनसे मेरी बहुत सी, यादें जुड़ी हुई हैं, पर मेरी सबसे अविस्मरणीय यात्रा मेरे स्कूल के दोस्तों के साथ भ्रमण के दौरान हुई थी। मैं दिल्ली, आगरा और राजस्थान गई थी। यात्रा सात दिनों की थी, मैंने अपने सहेलियों के साथ एक रूम में वक्त बिताया, उनके साथ मस्ती की और खूब सारा खाना खाया। हमारे साथ कुछ और कक्षा के बच्चे थे। हम सभी घूमने जाते और खरीददारी भी करते। हम सब दिल्ली का "इंडिया गेट", आगरा का "ताज महल" देखकर आए, और भी बहुत सारे स्थल भी देखे। हमने यात्रा के दौरान यह जाना कि 'ताज महल', 'द सिटी पैलेस' और सारे स्थल किसने, कब और कहाँ बनवाए और क्यों बनवाए? मुझे जानकारी प्राप्त कर, दोस्तों के साथ रहकर बहुत अच्छा लगा। यह यात्रा मेरे लिए और भी अविस्मरणीय है, क्योंकि पहली बार मैं अपने मम्मी-पापा के बिना अकेले दूसरे शहर में गई थी। यह यात्रा बहुत यादगार और अविस्मरणीय थी।

Darvi Meshram VI/2

खूबसूरत प्रकृति

प्रकृति है अत्यंत खूबसूरत सबसे सुंदर यही जगत
धरती माता के अंक में सो कर हम "माँ माँ" करें हरदम
कितने सुंदर लगते झरने प्रेरणा देती हैं सदा
सदैव कार्य करते, कर्म ये धरती,
सूरज, चाँद, सितारे
अंबर में लगते हैं कितने प्यारे

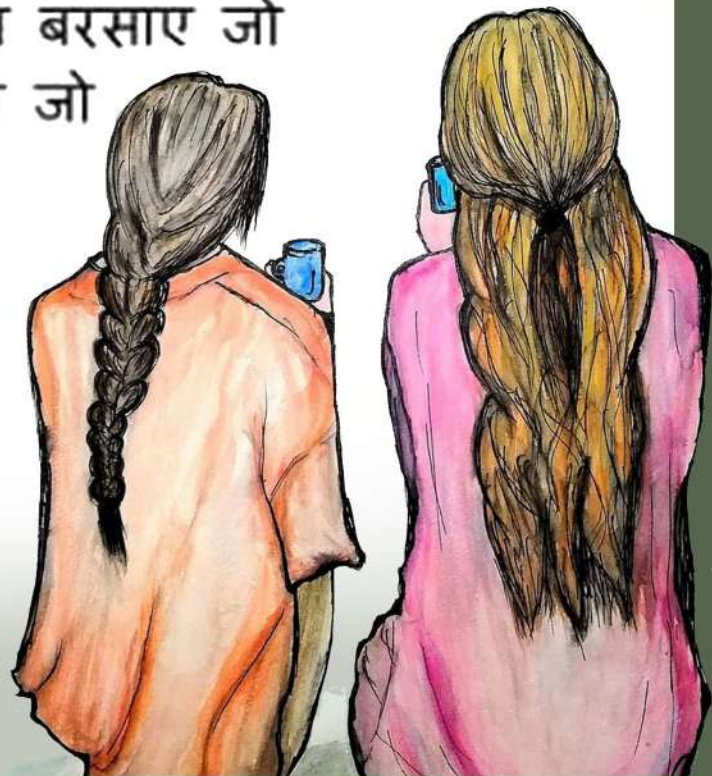
युद्ध में कितने लोग मरे, परंतु वे वीरता से लड़े;
चलो- चलो मिलकर ऐसा काम करें,
आपस में सद्भाव बढ़े।
प्रकृति का यह रूप अनोखा,
बढ़ रहे हैं बाढ़ और सूखा
अतः हम सब मिलकर प्रण करें,
प्रकृति का संरक्षण करें

Nirmalya Dhara Viji

मित्रता

दुख में और सुख में जो साथ दे
हर पल हर दम परमार्थ दे
रुठे तो मनाए वो, डाँट कर सद्मार्ग पर लाए जो
बनकर कान्हा सा हमें सुदामा सा सजाए जो
वही तो सच्चा मित्र है
हर पल साथ निभाए जो
अपने साथ और प्रेम से अपना रिश्ता निभाए जो
पग पग काँटों की पाकर भी फूल सजाए जो
कर्ण सा बन कसम निभाए जो
मित्र वही है मित्रता निभाए जो
अनमोल है ये रिश्ता
यह जान जो हर क्षण अपनत्व बरसाए जो
वही तो मित्र है मित्रता निभाए जो

माहिया
VIII -I

budding artist

Ruchit Wani VIII/E

Manasvi Joshi IX/H

Swara Sarang VIII/F

Avni nayak IX J

Kedar

Sawant X J

Samaira gori IX

ms .Vidhushree

Heemani lad VII B

Jiya thakkar X H

Amoli jadhav X I

sae malunjar IX B

Avani kadam X I

Editorial Team

Editors In Charge

Ms. Chandrani Ghosh
Ms. Rekha Thakur
Ms. Chanda Atwate
Mr. Vinod Mulaye

Student Editors

Ms. Manasvi Joshi,
Ms. Durva Pandya,
Mst. Siddh Prajapati
Ms. Arya Gadgil,
Ms. Manasvi Gupta,
Ms. Saesha Suryavanshi,
Ms. Vibha Raut